

Arrest

nr. 192 056 van 15 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 5 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat K. VAN BELLINGEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 18 juli 1999 te Conakry, Guinée. U behoort tot de Peul etnie en u bent moslim. U bent opgegroeid in Conakry en heeft er steeds gewoond. U woonde samen met uw ouders, uw oudere broer, uw jongere zus, en een jongere broer. Uw oudste broer was verlamd en zat in een rolstoel. Uw vader was de kostwinner van jullie gezin. Hij had een eigen voedingswinkel in een andere wijk waar hij samen met zijn jongere broer werkte. Deze jongere broer van uw vader – uw oom – Mahmoud – trok bij jullie in en hielp uw vader elke dag in zijn winkel. Zelf liep u school, net zoals uw jongere broer en zus. In 2014 kwam uw vader echter om het leven bij een auto-ongeluk in Conakry. Uw oom Mahmoud, de jongere broer van uw vader, woonde al bij jullie in en nam de verantwoordelijkheid van uw vader over na diens overlijden. Hij zorgde voor de nodige financiële inkomsten en ondersteuning door de winkel van uw vader over te nemen.

Uw oom wou eveneens huwen met uw moeder, maar uw moeder weigerde op dit verzoek in te gaan. Enkele maanden na het overlijden van uw vader ging uw oom zich steeds gewelddadiger gedragen

tegenover u en uw overige familieleden. Niet alleen u moest het ontgelden, maar ook uw moeder. Het bleef niet alleen bij beledigingen. Uw inwonende oom kon ook gewelddadig uit de hoek komen. Hij begon ook steeds meer zijn financiële verantwoordelijkheid te ontlopen. Jullie konden steeds minder op zijn hulp rekenen. Op een gegeven moment betaalde hij ook de kosten voor jullie school niet meer. Als gevolg hiervan moest u in 2015 stoppen met school. In de weken nadien werd uw oom steeds gewelddadiger tegenover u. Hij bedreigde u zelfs met de dood, en zorgde ervoor dat u niets meer te eten kreeg. Samen met uw moeder zocht u naar een oplossing. Uw vader had nog een stuk grond waarover uw oom niets wist. Uw moeder besloot dit stuk grond te verkopen. Ze gaf u het geld en zei tegen u dat u moest weggaan aangezien uw oom zich steeds dreigender gedroeg. U trok in september 2015 naar het station in de stad waar u een oudere man tegenkwam die van plan was om naar Libië te gaan. Samen namen jullie de taxi naar Bamako. Vervolgens ging het per bus verder naar Agadez. Door de Sahara trokken jullie met een pick-up naar de Libische hoofdstad Tripoli. In Tripoli verbleef u in totaal zo'n zes maanden. Het geld dat uw moeder u had gegeven was inmiddels al uitgegeven. Tijdens uw verblijf in Libië werkte u daarom tot u voldoende geld had om een smokkelaar te betalen die u naar Italië kon brengen. Na zes maanden werd u op een rubberen boot gezet door een smokkelaar. Aangekomen in Italiaanse wateren werden jullie opgepikt door een reddingsboot en naar Palermo gebracht. Vanuit Palermo ging het naar een centrum in de buurt waar ook andere vluchtelingen verbleven. Na een tijd besloot u om het centrum te verlaten. Via Milaan trok u naar Nice om van daaruit naar Parijs te gaan. Vervolgens reisde u verder naar België waar u asiel aanvraag bij de Belgische asielinstanties op 29 september 2016.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS dat u besloot Guinée te verlaten omwille van uw gewelddadige oom die bij u inwoonde. Nadat hij u zelfs met de dood bedreigde, besloot u in overleg met uw moeder het land uiteindelijk te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, dd. 17 februari 2017, p.9).

Volgende pertinente opmerkingen kunnen gemaakt worden omtrent de geloofwaardigheid van het door u naar voor gebrachte asielrelaas. U haalt aan dat uw oom reeds bij jullie inwoonde voor het overlijden van uw vader. Na het overlijden van uw vader zou uw oom de winkel van uw vader hebben overgenomen, alsook de zorg voor uw familie (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U verklaart tijdens het gehoor immers in eerste instantie dat uw oom de financiële uitgaven van de familie op zich nam – na het overlijden van uw vader – en dat hij de familie onderhield en ondersteunde (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Nadien zou diens gedrag gewijzigd zijn en steeds problematischer zijn geworden ten opzichte van al uw familieleden, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor. **Ten eerste dienen enkele opmerkingen gemaakt te worden over het voorgehouden profiel van uw moeder.** Zo verklaart u tijdens het gehoor dat uw oom voorgesteld zou hebben aan uw moeder om met haar te huwen na het overlijden van uw vader. Uw moeder zou dit geweigerd hebben, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd wordt of uw moeder er dan in geslaagd was het voorgestelde huwelijk met uw oom af te houden, antwoordt u dat uw moeder uiteindelijk niet met uw oom getrouwd is (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Hieruit kan afgeleid worden dat uw moeder het haar voorgestelde huwelijk wist af te houden. Later tijdens het gehoor haalt u aan dat uw moeder – buiten het medeweten van uw oom – een stuk grond van uw vader zou hebben verkocht aan een voor u onbekende persoon om financiële redenen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). De opbrengst van deze verkoop zou ze vervolgens aan u hebben gegeven. Tijdens het gehoor verklaart u ook dat uw oom uw gezin vanaf een bepaald moment niet meer financieel steunde en zelfs niet meer voor eten zorgde. U voegt eraan toe dat uw moeder toch haar plan wist te trekken en er steeds in slaagde eten te kopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd hoe uw moeder er dan in slaagde zich te beredderen, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Vervolgens gevraagd of zij zelf werkte, antwoordt u dat u niet weet hoe ze het deed, maar dat ze er steeds in slaagde haar plan te trekken om eten te kopen, nadat uw oom geweigerd had nog geld te geven (zie gehoorverslag CGVS, p.10). **Uit voorgaande vaststellingen komt uw moeder naar voor als een zelfstandige vrouw die de nodige initiatieven nam of kon nemen na het overlijden van haar echtgenoot – uw vader.** Zo zou ze erin geslaagd zijn een voorgesteld huwelijk met uw oom af te wenden, zou ze op eigen initiatief en eigen houtje een stuk grond van uw vader hebben verkocht en zou ze er steeds in geslaagd zijn voor haar kinderen te zorgen door onder meer te zorgen dat er steeds eten in huis was.

U haalt tijdens het gehoor aan dat een mogelijke oorzaak voor de beweerde gedragsverandering van uw oom het geweigerde huwelijk met uw moeder zou zijn geweest. Deze door u naar voren gebrachte bewering is echter slechts een veronderstelling en een loutere verklaring. Indien uw

oom daadwerkelijk de invloed en macht zou hebben die u hem toedicht tijdens het gehoor – als reden van uw vlucht – is het erg opmerkelijk te noemen dat hij er niet in geslaagd zou zijn een huwelijk af te dwingen met uw moeder. Deze bewering klemt des te meer met uw verklaring dat niets gedaan kon worden aan het gewelddadige gedrag van uw oom – door andere familieleden – omdat ze enkel uw oom geloofden en omdat hij de man des huizes was die het voor het zeggen had. Indien dit laatste daadwerkelijk het geval zou zijn, is het zoals gezegd vreemd te noemen dat hij een huwelijk met uw moeder niet kon bewerkstelligen. **Bijgevolg kunnen ernstige vragen gesteld worden bij de door u aangehaalde oorzaak van het problematische gedrag van uw oom, met name het geweigerde huwelijk met uw moeder.** De geloofwaardigheid van de problemen die voortgevloeid zouden zijn uit dit geweigerde huwelijk, met name het problematische gedrag van uw oom, komen bijgevolg ook in het gedrang, ook al in het licht van de hierna volgende bemerkingsen.

Zo is het ten tweede bijzonder vreemd te noemen dat u, noch uw moeder, amper pogingen zouden hebben ondernomen om het beweerde gewelddadige gedrag van uw oom aan te kaarten of te doen stoppen, maar dat u in tegendeel een dergelijke drastische beslissing zou hebben genomen om het land te verlaten. Tijdens het gehoor wordt u gevraagd of uw moeder geen stappen heeft ondernomen om iets tegen uw gewelddadige oom te doen waarop u antwoordt dat uw oom hypocriet was en dat hij deed of alles goed ging wanneer er iemand op bezoek was (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Later tijdens het gehoor wordt u nogmaals gevraagd of uw moeder niets kon ondernemen of hulp kon zoeken, maar ook nu antwoordt u dat ze wel eens geprobeerd heeft het gedrag van uw oom aan te kaarten bij anderen, maar dat uw oom steeds zei dat alles goed ging wanneer die andere personen naar jullie huis kwamen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). **Voorgaande verklaringen klemmen zoals hierboven reeds gezegd erg met uw verklaringen dat uw moeder wel in staat zou zijn geweest om een eventueel huwelijk met uw oom af te houden, maar dat ze daarentegen geen oplossing, of zelfs geen begin van oplossing, zou hebben kunnen vinden voor het beweerde gewelddadige gedrag van uw oom binnen jullie gezin.** Uw verklaring dat uw oom zich steeds correct gedroeg wanneer er iemand over de vloer kwam, kan ook niet helemaal overtuigen aangezien u tegelijkertijd aanhaalt dat u regelmatig (zichtbare) verwondingen zou opgelopen hebben door het gepleegde geweld van uw oom. Uw andere verklaring dat uw oom als hoofd van het gezin beschouwd werd na het overlijden van uw vader, kan evenmin helemaal overtuigen aangezien uw oom er blijkbaar niet in slaagde zijn wil op te dringen aan uw moeder wat betreft een eventueel huwelijk met haar. Ook aan u wordt tijdens het gehoor meermaals gevraagd of u geen stappen ondernomen had of hulp had gezocht vóór de drastische beslissing te hebben genomen het land te verlaten. U verklaart tijdens het gehoor immers dat u meerdere familieleden had in Conakry – zowel langs vaders als moederszijde – die u bovendien regelmatig zag (zie gehoorverslag CGVS, p.8) – waaruit besloten kan worden dat u een netwerk rond u had waarop u eventueel beroep had kunnen doen. Wanneer u deze vraag gesteld wordt – net name of u geen pogingen ondernomen heeft hulp in te roepen van anderen – antwoordt u merkwaardig genoeg dat u nooit deze hulp heeft ingeroepen omdat uw oom zich steeds correct gedroeg wanneer er iemand naar jullie huis kwam en dat u toch nooit geloofd zou worden aangezien u nog jong was (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of u nooit hulp kon inroepen op school, antwoordt u dat u niets gezegd heeft op school omdat ze er toch zouden zeggen dat het uw ‘vader’ was waartegen ze niets konden doen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). **Hierbij dient opgemerkt te worden dat het erg vreemd is dat u geen of amper pogingen heeft ondernomen tegen het beweerde geweld van uw oom in uw onmiddellijke omgeving in uw geboortestad, maar dat u in tegendeel uiteindelijk een zulke drastische beslissing zou hebben genomen om het land te ontvluchten.** Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het door u aangehaalde asielmotief. Uit uw verklaringen kan immers afgeleid worden dat u een zeker netwerk rond u had waarop u eventueel beroep had kunnen doen. Het feit dat u blijkbaar zelf geen pogingen heeft ondernomen hulp in te roepen – hetzij bij andere familieleden, hetzij bij de lokale autoriteiten – doet toch enige vragen rijzen. Uiteraard dient rekening te worden gehouden met uw jonge leeftijd op het moment van de door u geschetste feiten, maar anderzijds was u blijkbaar wel in staat om op eigen houtje het land te verlaten zodat het vreemd genoemd kan worden dat u er niet in slaagde een oplossing – of zelfs maar een poging tot oplossing – te vinden in uw eigen onmiddellijke omgeving in uw geboortestad. Hierbij dient ook nog eens herhaald te worden dat het eveneens opmerkelijk is dat uw moeder geen uitweg vond in de stad waar u woonde rekening houdend met het haar voorgehouden profiel dat hierboven geschetst werd. **De ingrijpende beslissing die u samen met uw moeder zou hebben genomen om het ouderlijke huis te verlaten ten gevolge van het beweerde gewelddadige gedrag van uw oom plaatst zoals gezegd ernstige vraagtekens bij het door u geschetste asielrelaas.**

Deze vaststelling dat u, noch uw moeder, er in geslaagd zouden zijn zelfs een begin van oplossing te zoeken in uw onmiddellijke omgeving in Conakry komt niet geheel geloofwaardig over. Uw verklaring dat uw oom als ‘chef’ van het gezin gezien en beschouwd werd, kan hierbij niet overtuigen aangezien uw

moeder klaarblijkelijk wel in staat was om op eigen houtje een eventueel huwelijk met uw oom kon afhouden, en dat ze op eigen initiatief een stuk grond van uw vader kon verkopen aan een voor u onbekend persoon. Bovendien vormde uw vertrek uit het ouderlijke huis ook geen oplossing voor uw andere familieleden die eveneens slachtoffer waren van het beweerde geweld van uw oom. Uw ingrijpende beslissing om het land te verlaten om het beweerde geweld van uw oom te ontvluchten vormde dus niet eens een oplossing ten gronde. Wanneer u gevraagd wordt waarom u deze ingrijpende beslissing nam – in overleg met uw moeder- antwoordt u dat uw oom steeds dreigender werd, en dat hij u op het einde zelfs met de dood bedreigde (zie gehoorverslag CGVS, p.9 en p.12). Aan het einde van het gehoor wordt u tot slot gevraagd waarom uw oom u zou willen doden waarop u antwoordt dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.12). **Dit brengt ons bij de derde pertinente vaststelling die gemaakt kan worden bij het door u aangehaalde relaas. Zo zijn uw verklaringen over het beweerde gewelddadige gedrag van uw oom louter gebaseerd op boude verklaringen. Bovendien slaagt u er niet in een verklaring te geven voor de verandering in het beweerde gedrag van uw oom, alsook voor de zeer ernstige aard van de bedreigingen ten opzichte van uzelf.** U verklaart immers dat uw oom op een gegeven moment veranderde (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd naar de reden van deze gedragswijziging, verwijst u in eerste instantie naar het afgewezen huwelijk met uw moeder. Bij dit huwelijk kunnen zoals hierboven reeds aangehaald ernstige vragen gesteld worden. Bovendien is het vreemd dat de agressie blijkbaar iedereen in het gezin trof, maar u nog iets meer – zeker indien een afwijzing van uw moeder aan de basis van de gedragswijziging van uw oom gelegen hebben. Zo haalt u aan dat u zelfs met de dood zou zijn bedreigd door uw oom. Wat dit laatste betreft is het vreemd dat u niet kan aangeven waarom uw oom u met de dood zou bedreigen aangezien dit de directe aanleiding was van uw vertrek uit Conakry. Uw verklaring dat u als eerste zoon binnen het gezin beschouwd werd, vormt nog geen verklaring waarom uw oom u met de dood zou bedreigen, of dat hij u zou willen doden. Indien u dergelijke zeer ernstige bedreigingen aanhaalt ten opzichte van uw persoon, kan op zijn minst verwacht worden dat u precies kan aangeven waarom of om welke reden u met de dood bedreigd zou zijn. U slaagt er tijdens het gehoor echter niet in aan te geven waarom uw oom zo ver zou zijn gegaan door u met de dood te bedreigen. Het feit dat u geen duidelijke oorzaak of aanleiding voor dergelijke ernstige bedreiging kan aanhalen, doet weer vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van deze tegen u beweerde geuite bedreiging.

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe ten eerste te kunnen stellen dat ernstige vragen gesteld kunnen worden bij het door u voorgehouden en voorgestelde huwelijk van uw oom met uw moeder. Ook de geloofwaardigheid van de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid komt bijgevolg in het gedrang, met name het beweerde problematische gedrag van uw oom tegen u en uw familieleden. Verder dient opgemerkt te worden dat het erg vreemd is dat u, noch uw moeder, geen of amper pogingen zouden hebben ondernomen tegen het beweerde geweld van uw oom in uw onmiddellijke omgeving in uw geboortestad, maar dat u in tegendeel uiteindelijk een zulke drastische beslissing zou hebben genomen om het land te ontvluchten. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het door u aangehaalde asielerelaas. Tot slot zijn uw verklaringen over het beweerde gewelddadige gedrag van uw oom louter gebaseerd op boude verklaringen en slaagt u er niet in aan te geven waarom uw oom u zelfs met de dood zou hebben bedreigd wat toch de aanleiding van uw vertrek uit uw geboortestad zou zijn geweest. Het geheel van voorgaande vaststellingen doet besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangehaalde asielmotief en –relaas.

U legt tot slot geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. U legt wel enkele foto's neer, alsook een medisch attest, dd.1 februari 2017, opgesteld door dr. Jean Francois (A.), die enkele littekens laten zien en beschrijven op uw lichaam (zie administratief dossier). De geneesheer voegt eraan toe dat u verklaarde dat deze littekens te wijten zijn aan toegedijende slagen door uw oom. Zoals deze geneesheer zelf aangeeft, kan dit medisch attest geen uitspraak doen over de omstandigheden waarin deze littekens zijn opgelopen zodat dit attest niets wijzigt aan de hierboven gemaakte opmerkingen. De opsteller van het medisch attest voegt er ook aan toe dat hij de 'aanwezigheid van symptomen vaststelt die wijzen op psychologisch lijden'. Uiteraard kan begrip worden opgebracht worden voor een eventueel 'psychologisch lijden' maar op basis van deze gegevens kan niet vastgesteld worden wat de oorzaak van dit lijden zou zijn, noch in welke mate deze symptomen zich zouden manifesteren. Ook het door u neergelegde schoolattest, opgesteld op 10 februari 2017 door de directie van uw school in Luik, wijzigen niets aan de hierboven gemaakte opmerkingen over uw asielerelaas.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van

oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 3 EVRM, “de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur”, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.1.2. Verzoeker gaat eerst in op de weigering van de vluchtelingenstatus. Hij verwijt verweerder dat zijn asielaanvraag niet ten gronde werd geanalyseerd en dat een verkeerde toepassing werd gemaakt van de Vreemdelingenwet. Verweerder antwoordt niet op alle nodige, door verzoeker ingeroepen elementen. Bijgevolg is de beslissing niet gegrond op alle materieel juiste feiten. Verweerder heeft de plicht om draagkrachtig te motiveren en een grondig onderzoek te voeren. Dit is “omwille van bovenstaande opmerkingen” niet het geval.

Verzoeker wijst erop dat hij minderjarig is. Verzoeker betwist de bestreden beslissing en wenst te benadrukken dat hij wel degelijk bepaalde zaken voldoende heeft verduidelijkt en dat er van tegenstrijdigheden of incoherenties geen sprake mag zijn.

Verzoeker wijst op de aangevoerde problemen en stelt dat het CGVS onvoldoende rekening houdt met het cultureel en maatschappelijk gegeven dat in Guinee een belangrijke rol is weggelegd voor de broer in de familie. Daardoor kon verzoeker, met uitzondering van zijn moeder, geen hulp krijgen binnen de familie. De rol van de *pater familias* wordt niet in vraag gesteld.

“Verzoeker heeft hierbij nog enige mogelijkheid beroep te doen voor hulp en tussenkomst van zijn familie (buiten wat zijn moeder deed) of deze van zijn overheden en autoriteiten in Guinee.

Het maatschappelijk gegeven is dat de weduwe dient te huwen met de broer van haar overleden man en hierover geen inspraak heeft.

Uit het gegeven dat de moeder van verzoeker zich tegen het huwelijk heeft verzet en het niet is doorgegaan, leidt het CGVS ten onrechte af dat het voorgehouden profiel van de moeder die slachtoffer werd van deze weigering te huwen, toch niet dat is wat verzoeker heeft voorgehouden.

Het feit dat de moeder zich verzette tegen het huwelijk, is juist de essentie van het probleem en de oorzaak van de problemen voor verzoeker en zijn moeder.

De redenering van het CGVS is blijkbaar dat nu de moeder van verzoeker zich heeft verzet tegen het huwelijk, de macht van de oom toch niet zo groot is geweest en het problematische gedrag van de oom eerder als ongeloofwaardig wordt bestempeld.

Het CGVS houdt onvoldoende rekening met dit maatschappelijk en cultureel probleem waarbij de overheid in Guinee niet optreedt noch de maatschappij.

Wat betreft het voorgehouden profiel dat het CGVS betwist, gaat men uit van de kant van het CGVS van veronderstellingen en hypotheses.

Verder verwijt het CGVS dat verzoeker of zijn moeder amper pogingen hebben ondernomen om het beweerde gewelddadige gedrag van deze oom aan te kaarten of te doen stoppen maar dat verzoeker daarentegen de zeer drastische beslissing nam om Guinee te ontvluchten.

Verzoeker heeft reeds uiteengezet waarom geen hulp bij derden kan worden ingeroepen voor dergelijke problemen (zie hiervoor) zelf nu hij zichtbare verwondingen had.

Verzoeker nam dan wel een drastische beslissing om Guinee te verlaten nu hij evenmin op een andere plaats in Guinee bij familieleden kon worden opgevangen.

Het feit van de verwondingen door de oom wordt trouwens gestaad door het bijgebrachte medische attest van verzoeker.

Het CGVS beperkt zich dus tot algemene verklaringen en zonder dat ze in concreto aantoont waar hier voor verzoeker sprake zou kunnen zijn van ongeloofwaardigheid of incoherente verklaringen dat hij heeft neergelegd voor de Belgische asielinstanties.

Dat omwille al de bovenstaande redenen, de bestreden beslissing is niet daadkrachtig gemotiveerd .

Dat verwerende partij haar motiveringsplicht schendt .

Dat niets in het dossier aantoont dat de verzoekende partij beroep zou kunnen doen op de nationale overheden voor bescherming. De verzoekende partij benadrukt nog dat de culturele en familiale tradities in Guinee een belangrijke rem zijn op het indienen van een klacht door de betrokkene in geval van een familieruzie of van een echtelijke ruzie. De behandeling van dergelijke klachten blijft ontoereikend of wordt belemmerd door het gebrek aan opleiding of informatie van de belanghebbenden, of nog door de corruptie.

Er is verzoekers jonge leeftijd, zijn zwak opleidingsniveau en door zijn rigide, conservatieve familiale omgeving - maakt dat de mogelijkheid van bescherming door de nationale overheden maar een illusie is.”

2.1.3. Verzoeker gaat vervolgens in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker verwijt het CGVS dat de politieke situatie in Guinee niet werd onderzocht temeer verzoeker minderjarig is die absoluut onstabiel is en er een gebrek is aan goed overheidsfunctioneren. Verzoekers raadsman heeft het administratief dossier bij het CGVS opgevraagd.

“Overwegende dat aangezien tegenpartij over een zekere appreciatiemarge beschikt, ze verplicht is haar beslissingen zowel in feite als in rechte draagkrachtig te motiveren .

Dat naast het feit dat er geen enkele twijfel is over afkomst van verzoeker en zijn land van herkomst Guinee is –ontslaat dit verwerende partij niet van zijn plicht om zowel de algemene veiligheidssituatie en het bestaan van een willekeurig geweld, alsook de risico tot het ondergaan van een ernstige schade zoals bedoelt in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, ten gronde te analyseren .

Dat het verwerende partij niet is toegestaan om elk vorm van bescherming te weigeren omwille een beweerdte ongeloofwaardigheid in het relaas van verzoekers (die overigens allen worden weerlegd) waar er geen betwisting is over de afkomst van verzoeker.

Dat, in casu, het Commissariaat overtuigd is van de Guinese nationaliteit van verzoeker afkomstig uit Conakry.

Dat het Commissariaat de reële veiligheidssituatie in Guinee kent en niet kan betwisten dat er bij het politieke en rechterlijke apparaat onbetwistbaar ernstige corruptie aanwezig is die de burger onvoldoende kan beschermen.

Overwegende dat tegenpartij analyseert, ten onrechte, de toekenning van de subsidiaire bescherming en deze weigert enkel en alleen met oog op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet omdat ze van mening is dat verzoekers niet de waarheid zou verklaren of ongeloofwaardige verklaringen zou afleggen.

Dat verzoeker deze redenering betwist .

Dat zelf al zou verzoeker tegenstrijdige of ongeloofwaardige verklaringen hebben afgelegd, quod non, dit niets verandert aan de uiterst hoog onveilige situatie, de vele onmenselijke en vernederende behandelingen, alsook de politieke en maatschappelijke situatie in Guinee.

Dat verwerende partij de toekenning van de subsidiaire bescherming had moeten beoordelen ook ten opzichte van de risico tot het lopen van een ernstige schade omwille doodstraf, executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffing (artikel 48/4/, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet) .

Dat verwerende partij zulke analyse niet heeft ondergaan .

Dat verzoekers benadrukt dat al de bovenstaande informatie " de ernstige bedreigingen van het leven op de persoon van een burger als gevolg van een willekeurig geweld " aantoont Guinee.”

2.1.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of informatie bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Benevens waar hij de schending aanvoert van de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, duidt verzoeker niet op welk beginsel(en) hij doelt waar hij de schending aanvoert van “de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur”. Evenmin preciseert hij waaruit de schending bestaat. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Verzoeker preciseert evenmin op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt voor het overige bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.6. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van het problematische gedrag van zijn oom.

Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Volgende pertinente opmerkingen kunnen gemaakt worden omtrent de geloofwaardigheid van het door u naar voor gebrachte asielrelaas. U haalt aan dat uw oom reeds bij jullie inwoonde voor het overlijden van uw vader.

Na het overlijden van uw vader zou uw oom de winkel van uw vader hebben overgenomen, alsook de zorg voor uw familie (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U verklaart tijdens het gehoor immers in eerste instantie dat uw oom de financiële uitgaven van de familie op zich nam – na het overlijden van uw vader – en dat hij de familie onderhield en ondersteunde (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Nadien zou diens

gedrag gewijzigd zijn en steeds problematischer zijn geworden ten opzichte van al uw familieleden, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor. **Ten eerste dienen enkele opmerkingen gemaakt te worden over het voorgestelde profiel van uw moeder.** Zo verklaart u tijdens het gehoor dat uw oom voorgesteld zou hebben aan uw moeder om met haar te huwen na het overlijden van uw vader. Uw moeder zou dit geweigerd hebben, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd wordt of uw moeder er dan in geslaagd was het voorgestelde huwelijk met uw oom af te houden, antwoordt u dat uw moeder uiteindelijk niet met uw oom getrouwd is (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Hieruit kan afgeleid worden dat uw moeder het haar voorgestelde huwelijk wist af te houden. Later tijdens het gehoor haalt u aan dat uw moeder – buiten het medeweten van uw oom – een stuk grond van uw vader zou hebben verkocht aan een voor u onbekende persoon om financiële redenen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). De opbrengst van deze verkoop zou ze vervolgens aan u hebben gegeven. Tijdens het gehoor verklaart u ook dat uw oom uw gezin vanaf een bepaald moment niet meer financieel steunde en zelfs niet meer voor eten zorgde. U voegt eraan toe dat uw moeder toch haar plan wist te trekken en er steeds in slaagde eten te kopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd hoe uw moeder er dan in slaagde zich te beredderen, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Vervolgens gevraagd of zij zelf werkte, antwoordt u dat u niet weet hoe ze het deed, maar dat ze er steeds in slaagde haar plan te trekken om eten te kopen, nadat uw oom geweigerd had nog geld te geven (zie gehoorverslag CGVS, p.10). **Uit voorgaande vaststellingen komt uw moeder naar voor als een zelfstandige vrouw die de nodige initiatieven nam of kon nemen na het overlijden van haar echtgenoot – uw vader.** Zo zou ze erin geslaagd zijn een voorgesteld huwelijk met uw oom af te wenden, zou ze op eigen initiatief en eigen houtje een stuk grond van uw vader hebben verkocht en zou ze er steeds in geslaagd zijn voor haar kinderen te zorgen door onder meer te zorgen dat er steeds eten in huis was. **U haalt tijdens het gehoor aan dat een mogelijke oorzaak voor de beweerde gedragsverandering van uw oom het geweigerde huwelijk met uw moeder zou zijn geweest.** Deze door u naar voren gebrachte bewering is echter slechts een veronderstelling en een loutere verklaring. Indien uw oom daadwerkelijk de invloed en macht zou hebben die u hem toedicht tijdens het gehoor – als reden van uw vlucht – is het erg opmerkelijk te noemen dat hij er niet in geslaagd zou zijn een huwelijk af te dwingen met uw moeder. Deze bewering klemt des te meer met uw verklaring dat niets gedaan kon worden aan het gewelddadige gedrag van uw oom – door andere familieleden – omdat ze enkel uw oom geloofden en omdat hij de man des huizes was die het voor het zeggen had. Indien dit laatste daadwerkelijk het geval zou zijn, is het zoals gezegd vreemd te noemen dat hij een huwelijk met uw moeder niet kon bewerkstelligen. **Bijgevolg kunnen ernstige vragen gesteld worden bij de door u aangehaalde oorzaak van het problematische gedrag van uw oom, met name het geweigerde huwelijk met uw moeder.** De geloofwaardigheid van de problemen die voortgevloeid zouden zijn uit dit geweigerde huwelijk, met name het problematische gedrag van uw oom, komen bijgevolg ook in het gedrang.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Hij staft zijn blote beweringen omtrent de maatschappelijke rol van de oom binnen de familie en het maatschappelijke gegeven dat (alle) weduwen dienen te huwen met hun schoonbroer op generlei wijze. Bovendien worden deze beweringen duidelijk tegengesproken door zijn eerdere, voormelde verklaringen. Indien zijn oom werkelijk almachtig was binnen de familie en indien zijn moeder geen inspraak had, is het niet aannemelijk dat zijn moeder het huwelijk (jarenlang) kon weigeren.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

“Zo is het ten tweede bijzonder vreemd te noemen dat u, noch uw moeder, amper pogingen zouden hebben ondernomen om het beweerde gewelddadige gedrag van uw oom aan te kaarten of te doen stoppen, maar dat u in tegendeel een dergelijke drastische beslissing zou hebben genomen om het land te verlaten. Tijdens het gehoor wordt u gevraagd of uw moeder geen stappen heeft ondernomen om iets tegen uw gewelddadige oom te doen waarop u antwoordt dat uw oom hypocriet was en dat hij deed of alles goed ging wanneer er iemand op bezoek was (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Later tijdens het gehoor wordt u nogmaals gevraagd of uw moeder niets kon ondernemen of hulp kon zoeken, maar ook nu antwoordt u dat ze wel eens geprobeerd heeft het gedrag van uw oom aan te kaarten bij anderen, maar dat uw oom steeds zei dat alles goed ging wanneer die andere personen naar jullie huis kwamen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). **Voorgaande verklaringen klemmen zoals hierboven reeds gezegd erg met uw verklaringen dat uw moeder wel in staat zou zijn geweest om een eventueel huwelijk met uw oom af te houden, maar dat ze daarentegen geen oplossing, of zelfs geen begin van oplossing, zou hebben kunnen vinden voor het beweerde gewelddadige gedrag van uw oom binnen jullie gezin.** Uw verklaring dat uw oom zich steeds correct gedroeg wanneer er iemand over de vloer kwam, kan ook niet helemaal overtuigen aangezien u tegelijkertijd aanhaalt dat u regelmatig (zichtbare) verwondingen zou opgelopen hebben door het gepleegde geweld van uw oom. Uw andere verklaring dat uw oom als hoofd van het gezin

beschouwd werd na het overlijden van uw vader, kan evenmin helemaal overtuigen aangezien uw oom er blijkbaar niet in slaagde zijn wil op te dringen aan uw moeder wat betreft een eventueel huwelijk met haar. Ook aan u wordt tijdens het gehoor meermaals gevraagd of u geen stappen ondernomen had of hulp had gezocht vóór de drastische beslissing te hebben genomen het land te verlaten. U verklaart tijdens het gehoor immers dat u meerdere familieleden had in Conakry – zowel langs vaders als moederszijde – die u bovendien regelmatig zag (zie gehoorverslag CGVS, p.8) – waaruit besloten kan worden dat u een netwerk rond u had waarop u eventueel beroep had kunnen doen. Wanneer u deze vraag gesteld wordt – net name of u geen pogingen ondernomen heeft hulp in te roepen van anderen – antwoordt u merkwaardig genoeg dat u nooit deze hulp heeft ingeroepen omdat uw oom zich steeds correct gedroeg wanneer er iemand naar jullie huis kwam en dat u toch nooit geloofd zou worden aangezien u nog jong was (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of u nooit hulp kon inroepen op school, antwoordt u dat u niets gezegd heeft op school omdat ze er toch zouden zeggen dat het uw ‘vader’ was waartegen ze niets konden doen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). **Hierbij dient opgemerkt te worden dat het erg vreemd is dat u geen of amper pogingen heeft ondernomen tegen het beweerde geweld van uw oom in uw onmiddellijke omgeving in uw geboortestad, maar dat u in tegendeel uiteindelijk een zulke drastische beslissing zou hebben genomen om het land te ontvluchten. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het door u aangehaalde asielmotief.** Uit uw verklaringen kan immers afgeleid worden dat u een zeker netwerk rond u had waarop u eventueel beroep had kunnen doen. Het feit dat u blijkbaar zelf geen pogingen heeft ondernomen hulp in te roepen – hetzij bij andere familieleden, hetzij bij de lokale autoriteiten – doet toch enige vragen rijzen. Uiteraard dient rekening te worden gehouden met uw jonge leeftijd op het moment van de door u geschetste feiten, maar anderzijds was u blijkbaar wel in staat om op eigen houtje het land te verlaten zodat het vreemd genoemd kan worden dat u er niet in slaagde een oplossing – of zelfs maar een poging tot oplossing – te vinden in uw eigen onmiddellijke omgeving in uw geboortestad. Hierbij dient ook nog eens herhaald te worden dat het eveneens opmerkelijk is dat uw moeder geen uitweg vond in de stad waar u woonde rekening houdend met het haar voorgehouden profiel dat hierboven geschetst werd. **De ingrijpende beslissing die u samen met uw moeder zou hebben genomen om het ouderlijke huis te verlaten ten gevolge van het beweerde gewelddadige gedrag van uw oom plaatst zoals gezegd ernstige vraagtekens bij het door u geschetste asielrelaas.** Deze vaststelling dat u, noch uw moeder, er in geslaagd zouden zijn zelfs een begin van oplossing te zoeken in uw onmiddellijke omgeving in Conakry komt niet geheel geloofwaardig over. Uw verklaring dat uw oom als ‘chef’ van het gezin gezien en beschouwd werd, kan hierbij niet overtuigen aangezien uw moeder klaarblijkelijk wel in staat was om op eigen houtje een eventueel huwelijk met uw oom kon afhouden, en dat ze op eigen initiatief een stuk grond van uw vader kon verkopen aan een voor u onbekend persoon.”

Verzoeker voert geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van voormelde motieven. Hij vervalt andermaal in het uiten van een aantal boude en ongefundeerde beweringen. Verzoeker toont geenszins aan dat de familie, de maatschappij en de autoriteiten in Guinee - wanneer hierom wordt gevraagd - niet zouden optreden tegen het hoofd van de familie indien deze persoon zijn plichten ten aanzien van zijn familieleden kennelijk verzaakt en zijn familieleden zelfs ernstig mishandelt en bedreigt. Bovendien blijkt het tegendeel opnieuw uit verzoekers eigen gezegden. Indien er toch niemand kon of wilde optreden tegen zijn oom, kan niet worden ingezien waarom deze het nodig achtte om zijn daden te verbergen ten aanzien van de familie van verzoekers moeder en zich steeds goed te gedragen wanneer er iemand kwam. Verder werd verzoekers oom wel degelijk en meermaals op zijn gedrag aangesproken wanneer verzoekers moeder hierover klaagde tegen anderen doch deed zijn oom dan steeds alsof er niets aan de hand was. Bijgevolg mochten van verzoeker en diens moeder meer en ernstigere pogingen worden verwacht om een oplossing te vinden met hun familiale netwerk, de school of de lokale autoriteiten. Dat niemand verzoeker en zijn moeder daarbij zou hebben geloofd, en dit ondanks dat verzoeker zichtbare verwondingen had, is niet aannemelijk (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.11-12).

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat de oplossing die verzoekers moeder uiteindelijk bedacht de problemen niet oploste. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Bovendien vormde uw vertrek uit het ouderlijke huis ook geen oplossing voor uw andere familieleden die eveneens slachtoffer waren van het beweerde geweld van uw oom. Uw ingrijpende beslissing om het land te verlaten om het beweerde geweld van uw oom te ontvluchten vormde dus niet eens een oplossing ten gronde.

Wanneer u gevraagd wordt waarom u deze ingrijpende beslissing nam – in overleg met uw moeder- antwoordt u dat uw oom steeds dreigender werd, en dat hij u op het einde zelfs met de dood bedreigde (zie gehoorverslag CGVS, p.9 en p.12). Aan het einde van het gehoor wordt u tot slot gevraagd waarom uw oom u zou willen doden waarop u antwoordt dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.12).”

Door enkel verzoeker weg te sturen, stelde verzoekers moeder zichzelf, verzoekers meerderjarige gehandicapte broer en verzoekers jongere broer en zus, die net als verzoeker negatief werden bejegend en werden mishandeld door zijn oom, niet veilig. Integendeel stelde zij zichzelf en voormelde familieleden net extra bloot aan mogelijke repercussies en mishandelingen.

Gezien geen oplossing werd bekomen voor zijn familieleden, mocht bovendien van verzoeker worden verwacht dat hij zich zou interesseren in hun lot en zich zou hebben geïnformeerd in de verdere evolutie van hun (en dus ook van zijn eigen) problemen. Verzoeker liet echter na dit te doen. Hij gaf aan met niemand in Guinée nog contact te hebben sedert hij in België is. Hij zou ook met niemand in Guinée nog contact hebben gezocht. Ook zijn moeder probeerde hij niet eens te bereiken, naar eigen zeggen omdat hij geen middelen had en haar nummer niet had en volgens de voogd die hem bijstond omdat hij zijn moeder en zijn familieleden niet in gevaar wilde brengen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.4, 15-16). Deze verklaringen zijn niet afdoende. Redelijkerwijze kan van een kandidaat-vluchteling worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen om zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Dit brengt ons bij de derde pertinente vaststelling die gemaakt kan worden bij het door u aangehaalde relaas. Zo zijn uw verklaringen over het beweerde gewelddadige gedrag van uw oom louter gebaseerd op boude verklaringen. Bovendien slaagt u er niet in een verklaring te geven voor de verandering in het beweerde gedrag van uw oom, alsook voor de zeer ernstige aard van de bedreigingen ten opzichte van uzelf. U verklaart immers dat uw oom op een gegeven moment veranderde (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd naar de reden van deze gedragswijziging, verwijst u in eerste instantie naar het afgewezen huwelijk met uw moeder. Bij dit huwelijk kunnen zoals hierboven reeds aangehaald ernstige vragen gesteld worden. Bovendien is het vreemd dat de agressie blijkbaar iedereen in het gezin trof, maar u nog iets meer – zeker indien een afwijzing van uw moeder aan de basis van de gedragswijziging van uw oom gelegen hebben. Zo haalt u aan dat u zelfs met de dood zou zijn bedreigd door uw oom. Wat dit laatste betreft is het vreemd dat u niet kan aangeven waarom uw oom u met de dood zou bedreigen aangezien dit de directe aanleiding was van uw vertrek uit Conakry. Uw verklaring dat u als eerste zoon binnen het gezin beschouwd werd, vormt nog geen verklaring waarom uw oom u met de dood zou bedreigen, of dat hij u zou willen doden. Indien u dergelijke zeer ernstige bedreigingen aanhaalt ten opzichte van uw persoon, kan op zijn minst verwacht worden dat u precies kan aangeven waarom of om welke reden u met de dood bedreigd zou zijn. U slaagt er tijdens het gehoor echter niet in aan te geven waarom uw oom zo ver zou zijn gegaan door u met de dood te bedreigen. Het feit dat u geen duidelijke oorzaak of aanleiding voor dergelijke ernstige bedreiging kan aanhalen, doet weer vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van deze tegen u beweerde geuite bedreiging.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd overeind.

Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat, zo al geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers problemen en zo al aangenomen zou kunnen worden dat hij hiervoor geen bescherming zou kunnen krijgen, *quod non*, dan nog kan worden aangenomen dat het voor verzoeker mogelijk is om zich eenvoudigweg aan het gedrag van zijn oom te onttrekken door zich, eventueel samen met zijn moeder en gezin, elders in Guinée te vestigen. Verzoeker is een jongvolwassen, welopgeleide man en ook zijn moeder toonde in het verleden de nodige kracht en zelfstandigheid om een huwelijk met verzoekers oom te weigeren, zelf in het onderhoud van haar kinderen te voorzien en zelfstandig een stuk grond te verkopen.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijt het CGVS voorts weliswaar dat de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet zou zijn onderzocht doch hij brengt zelf niet het minste begin van informatie bij om zijn beweringen omtrent de politieke en maatschappelijke situatie, de veiligheidssituatie en het geweld in Guinee te ondersteunen. Waar verzoeker in dit kader verwijst naar *“al de bovenstaande informatie”* die *“de ernstige bedreigingen van het leven op de persoon van een burger als gevolg van een willekeurig geweld”* in Guinee zou aantonen, kan derhalve niet worden ingezien op welke informatie hij doelt. Bijgevolg toont verzoeker geenszins aan dat de situatie in zijn land van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en kan in zijn hoofde geen reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling worden aangenomen.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS